

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldighedsfristen for Loven af 15de Februar 1895, sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Gjendomme.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 6049 fg.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag af Alberti og Blem:

Efter "1898" tilføjes: ", dog med den Indskrænkning, at de efter den 1ste Juli d. N. alene komme til Anvendelse i de Tilfælde, hvor enten den nyttede Gæld er til en lavere Rentesod end den Gæld, der derved afløses, eller for Kreditforenings- eller Kreditkassemedlers Vedkommende medfører en lavere halvårlig Ydelse end den Gæld, der afløses."

Lovforslagets eneste Paragraf samt det stillede Endringsforslag sattes under Forhandling under et.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Paa Medforslagsstilleres og egne Begne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Endringsforslag. Ved 1ste Behandling udtalte den højtærede Minister, at det fra anden Side var blevet fremhævet, at den nuværende Konverteringslov ogsaa var bleven benyttet i Tilfælde, hvor ingen egentlig Konvertering var fundet Sted, og hvor der i Virkeligheden kun var foregaaet en ganske almindelig Prioritetsomblytning, uden at nogen lavere Rente eller bedre Vilkaar for Skyldneren var opnaaet. Det foreliggende Endringsforslag sigter til at udelukke en saadan Brug eller rettere sagt Misbrug af den nugældende Konverteringslov og fastsætter derfor, at Forlængelsen af Konverteringsloven fra 1ste Juli d. N. kun skal være gældende i de Tilfælde, hvor den nyttede Gæld enten er til en lavere Rentesod end den tidligere Gæld, eller for Kreditkasse og Kreditforenings Midlers Vedkommende medfører en lavere halvårlig Ydelse end den Gæld, der afløses.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg kan slutte mig til det Endringsforslag, som den ærede Ordfører nu gjorde til Genstand for Dmtale, idet jeg anerkender, at det af-

hjælper den aabenbare Mangel, der var ved Lovforslagets tidligere Affattelse, og altsaa nu vil udelukke Tilfælde, som ligge uden for den egentlige Hensigt med Lovgivningen paa dette Omraade. Dette Endringsforslag kan imidlertid ikke helt afstræfte de Betænkneligheders, jeg overhovedet har ved at anbefale Lovforslaget. Jeg ser fremdeles paa Lovforslaget saaledes, at det stiller sig tvivlsomt for mig, om der er tilstrækkelig Anledning til at forlænge disse Begunstigelser for Konverteringen. Jeg har jo ogsaa i det andet Ting — jeg tror, det var forrige Gang ved første Behandling — stillet mig betænkelig over for en saadan Forlængelse. Den Hensigt, den ærede Ordfører gjorde til Kreditforeningsloven, har ikke helt kunnet borte rydde min Betænkelighed, idet jeg fremdeles tror, at der ikke vil blive særlig Brug for at gaa de Veje, som den ny Kreditforeningslov af 24de April forrige Aar har taget Sigte paa. Imidlertid vil det jo vise sig, hvorledes Lovforslaget bliver modtaget i det andet Ting, og jeg vil af Hensyn dertil stille mig afventende og kun tage et Forbehold med Hensyn til min Stilling i det hele paa Lovforslagets videre Gang.

Dalsgaard: Det er først for et Øjeblik siden, jeg har faaet det stillede Endringsforslag i Hænde, saa at jeg har ikke haft Lejlighed til at sige det en indgaaende Overvejelse, og det er derfor muligt, at jeg har opfattet det urigtigt, men i saa Fald vil den ærede Ordfører jo kunne nærmere forklare, hvordan Endringsforslaget skal forstås. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører, hvorvidt en Interessent, en Skyldner, til en Kreditforening i en $3\frac{1}{2}$ pCt. Afdeling, som skylder 12,000 Kr. Hovedstol, men kun har 11,000 Kr. Restgæld, og som konverterer dette Laan for at gaa ind i en anden almindelig $3\frac{1}{2}$ pCt. Afdeling, hvor Ydelsen i Forhold til Hovedstolen er den samme, og der tager et Laan paa 12,000 Kr., kan saa godt af Loven eller ikke. Det staar for mig som noget uklart, men det forekommer mig, at han burde have godt af Loven. Det er muligt, at han ogsaa kan have Gavn af den, men det staar som sagt lidt usikkert for mig. Vedkommende, som jeg nævnte, har jo nemlig kun en virkelig Gæld paa 11,000 Kr. Han svarer imidlertid en årlig Ydelse af 12,000 Kr. i alt i en $3\frac{1}{2}$ pCt. Afdeling, i Reglen 480 Kr. I Forhold til de 11,000 Kr. er det selvfølgelig en større Ydelse end i Forhold til de 12,000 Kr., men naar han kommer over og faar en virkelig Gæld paa 12,000 Kr. og svarer den samme Ydelse for